

Sanje 2

7. januar 1841.

O, moj najboljši, najbolj ljubljeni Gospod Jezus, če bi bila Tvoja najsvetejša volja, ali mi ne bi milostno pokazal, kaj sanje pravzaprav so in kaj si je treba o njih misliti? Kajti človek ima pogosto pomembne, pogosto na videz nepomembne sanje, in če človek ne ve, kako, kdaj, kaj in kako ter zakaj, potem morda tega pojava sploh ne ceni ali premalo ali pogosto nekoliko preveč. Zato, o, najboljši in najdražji Gospod Jezus, mi lahko ubogemu grešniku, tudi v tem pokažeš pravo razumevanje! Toda ne sprejmi tega morda preveč predrznega vprašanja brez milosti, kajti tvoja volja ostaja sveta, sveta, sveta v vsakem času in nad vso tvojo močjo in silo. Zato naj se zgodi samo tvoja volja, kajti raje ne bi vedel ničesar za vedno, kot pa nekaj, kar tu ne bi bilo v skladu s tvojo najsvetejšo voljo. Amen. Samo v Tvojem najsvetejšem imenu. Amen.

1 Zato pišite: Če še otrok v maternici mirno sesa krvne sokove, ker mu nič drugega ne koristi, tam tudi njegova duša že sesa nebeški čisti zrak in hrani svojega duha z Mojimi usmiljenimi zanosi. In to, kar je telo vzelo iz maternice, in kar je iz nje prišlo v duhu in duši, to se potem oblikuje v posvetnem zunanjem življenju, ko mu je bilo dano od Mene v maternici.

2 Če pa pogledate v temno sobo in tam vidite svetlobne oblike, drevesa, hiše, bitja in polja, ki jih kot takih v sobi ni nikjer, zdaj pogledajte, na tem temeljijo vse sanje. Tako telo z očmi ne vidi ničesar drugega kot svoje vrste, saj vse podobe duše odstopajo od njene svetlobe. In ko telo zaspi v temi, duša vidi svoje vrste v hordah.

3 Ko pa se tudi duša spočije in je tako prizadevanje prepuščeno duhu, pa tudi njegova dejavnost v lastnih svetlobnih sferah, se lahko duh takrat obrne tudi k duhovnemu. In kar je duh videl v Očetovi hiši, lahko duša vidi tudi v svojem umiku; in ko se telo prebudi iz spanja, pogosto vidi milost in kazen duha.

4 Pri ljudeh, ki živijo posvetno življenje, pa ni zaznati veliko čisto duhovnih sanj, tam duša sanja le stvari, ki so vzete iz sveta in večinoma tiste, na katere bi se srce čez dan razumno oprijelo. In tam so take prazne, pisane duševne sanje gotovo nič drugega kot pene gnile vode. Le če se bolni duši pogosto prikazujejo slike, so te včasih značilne za tresenje in strah.

5 In celo živali so sposobne takšnih sanj, in to svetlejših in pogostejših, čeprav izposojenih iz nočnega območja. Toda pomen takih sanj je vedno le pust in dolgočasen, poln prevare in slabega - in zato je vsaka razlaga zaničevanja vredna. Šele ko sanje razvozljajo vaš zemeljski smisel in vas za kratek čas ugrabijo v kraljestvu Moje milosti, takrat se takšnih sanj spomnite tukaj spodaj in jih vzemite v svoje srce za mir svoje duše.

6 Kajti če tako sanjate o praznih zemeljskih stvareh, to ni nič drugega kot to, kar vam prinašajo vaše želje, in to, kar ste si čez dan v srcu zaželeli, se bo v spanju celo

ohlapno šalilo z vašo dušo. Če pa ste se na dan pogosto spominjali Mene in sta bila vse početje in prizadevanje vedno usmerjena k Meni, tedaj, ko se telo in duša spočijeta, je duhu za kratek čas dana hrana v nebesih.

7 Na koncu sedaj opazite vi malo zvestih: Prave sanje vas bodo vedno razveselile. Če pa je duša na zemlji v zamahu, vas bo nebeška hrana včasih naredila grenke. Kajti kdor še ni šel skozi ogenj ljubezni, bi se nekoliko bal take ognjene hrane, kdor pa misli: „Enkrat jo moram še sprejeti“, mu ne bo težko priti na mojo pot milosti.

8 To malo, dobro premišljeno, bo zaenkrat zadostovalo, da boste izvedeli, kar želite vedeti. Toda v sanjah ni nič zaslužnega, niti nič krivdnega, dobre in pristne pa so svoboden dodatek brez vsakršnega preračunavanja. Kdor se zaradi njih prilagodi, dobro dela; kdor pa živi zvesto po Mojem razodetju, dela bolje, saj sanje dajem le svojim gluhim ljubimcem. Komur pa so se duhovna ušesa srca odtajala in odprla z ognjem ljubezni, naj le ta v sebi zelo prizadevno posluša Mojo živo besedo, ki se oznanja, in le po njej bo zaživel. Kar pa zadeva bistvo sanj še posebej, torej bodo njihove podrobneje omenjene že ob človekovem razodetju - najprej pridejo majhne, nato velike in na koncu največje. Amen. To pravim Jaz, ki sem bil poklican sem: Amen Amen Amen.

Jakob Lorbar
Nebeški darovi